จดหมายเปิดผนึก จาก "ลุงรัชชัยย์" ถึงเด็กๆทุกคน

นำเสนอเมื่อ : 24 ส.ค. 2563

ลุงรัชชัยย์ : ดร.รัชชัยย์ ศรสุวรรณ นายกสมาคมผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งประเทศไทย (ส.บ.ม.ท.) ได้มีจดหมายเปิดผนึก ถึง เด็กๆ ทุกคน โดยมีเนื้อหา ดังนี้

จดหมายเปิดผนึก ถึงเด็กๆทุกคน

ถึง เด็กๆทุกคนครับ

ลุงอ่านข่าวที่เด็กๆพูดว่า “ไอ้ครูบ้าอำนาจ ครูไม่ใช่พ่อแม่คนที่ 2 ทุกคนมีพ่อแม่คนเดียว”อ่านข่าวนี้แล้วรู้สึกเหมือนมีอะไรมาจุกที่คอเพราะลุงเคยเป็นครูมาก่อน แต่ก็นึกในใจว่าโชคดีที่ลุงเกษียณอายุราชการแล้วไม่ต้องมาเครียดกับบรรยากาศแบบนี้เมื่อไปโรงเรียน ลุงขออนุญาตเป็นตัวแทน ผู้ประกอบวิชาชีพครู โดยอยากจะบอกและถามเด็กๆว่า

1. ต้องการให้ผู้ประกอบวิชาชีพครู วางตัวแบบไหนครับ ลองบอกมานะครับ

1.1 เป็นเพียง Tutor (ผู้สอน) เมื่อถึงเวลาก็เข้าสอน ตั้งใจสอนเต็มที่
ใครจะเข้าเรียนหรือไม่เข้าเรียนก็ไม่ไปยุ่ง ใครจะแต่งตัวอย่างไรก็ไม่ต้องสนใจ
ใครจะทุกข์จะโศกหรือมีปัญหาครอบครัวอย่างไร มีกินมีใช้เพียงพอหรือไม่ก็ไม่สนใจไม่ก้าวล่วง
ทุกคนต้องแก้ปัญหาชีวิตของตนเองด้วยตนเอง ถึงเวลาก็ต้องมาสอบและต้องทำข้อสอบให้ผ่าน
ถ้าสอบตกก็มาสอบซ่อมกัน
ถ้าสอบซ่อมไม่ผ่านก็ต้องลงทะเบียนเรียนซ้ำในช่วงปิดภาคเรียนหรือไม่ก็มาเรียนซ้ำวิชากับนักเรียนรุ่นน้อง
ใครจะสอบได้สอบตกก็เป็นไปตามความรู้ความสามารถ
ความรักความเมตตาที่จะมีให้ก็เป็นไปตามมาตรฐานของเพื่อนมนุษย์ด้วยกันเท่านั้น
ไม่ทำมากไปกว่าบรรดาติวเตอร์ทั้งหลายในสถาบันกวดวิชาต่างๆ “ผู้สอน”จะวางอุเบกขาในทุกๆเรื่อง
จะทำหน้าที่ติวเตอร์ให้ดีที่สุด จะรีบมาทำงานตั้งแต่ 08.00 น.
และจะรีบกลับไปดูแลลูกและครอบครัวทันทีเมื่อถึงเวลา 16.00 น
จะไม่มีเวลาที่จะดูแลนักเรียนคนใดเป็นพิเศษเพราะครอบครัวสำคัญกว่าและการปฏิบัติหน้าที่ในวันนั้นๆเสร็จสิ้นแล้ว การไหว้การสวัสดีถ้าจะมีก็เป็นเรื่องของวัฒนธรรมที่ดีในฐานะเด็กสวัสดีผู้ใหญ่
ไม่ใช่ในฐานะผู้มีพระคุณต่อกัน หรือไม่ไหว้ไม่สวัสดีก็ได้ จะเสนอให้ยกเลิกประเพณีไหว้ครู
ไม่ต้องมีการทำเวรความสะอาด ไม่ต้องท่องศัพท์ ไม่มีการบ้าน
จะเสนอให้ยกเลิกคณะครุศาสตร์ทุกสถาบันเพราะไม่จำเป็นต้องให้มีการปลูกฝังให้คนที่ทำหน้าที่เป็น “ผู้สอน” รักและห่วงใยนักเรียน อีกต่อไป ที่สำคัญคือ
เด็กๆต้องไปทำความเข้าใจให้พ่อแม่และผู้ปกครองให้ความยินยอมที่จะเป็นไปตามข้อตกลงข้อนี้ด้วยนะครับ

1.2 เป็น Teacher (ครู) คือ เป็นครูด้วยจิตวิญญาณที่มีความรัก ความเมตตา
ความห่วงใยต่อนักเรียนเหมือนเป็นลูกของตัวเอง เมื่อนักเรียนไม่มีกิน ก็แบ่งปันช่วยเหลือให้ เมื่อเจ็บไข้ก็พาไป ส่งหาหมอ เมื่อมีทุกข์ก็จะ ไม่รีรอ กุลีกุจอหาหนทางให้ คลี่คลายไป

ศีลธรรมจรรยา ก็ต้องสร้าง หาหนทางให้มี ชีวิตใหม่ เป็นชีวิตดีดีใน วัฒนธรรมไทย ปลูกฝังให้ รับผิดชอบ ต่อทุกการ

ถ้าต้องการให้ผู้ประกอบวิชาชีพครู เป็นไปตามข้อ 1.2 เด็กๆต้องให้ความรักและเคารพ “ครู” ด้วยใจ

ถึงจะทำตามข้อ 1.2 ได้ ประเด็นนี้เป็นเงื่อนไขที่สำคัญ! ถ้าทำไม่ได้ก็ต้องเลือก ข้อ 1.1

“ครู” ไม่เคยหยิ่งทะนงว่าตนเองมีความสำคัญมากกว่าคนวิชาชีพอื่น แต่ “ครู” ภาคภูมิใจและดีใจที่เห็นลูกศิษย์ประสบความสำเร็จ

2. ลุงเชื่อว่า สิ่งทีเด็กๆต้องการให้เปลี่ยนแปลงคือ ให้จัดการอย่างเด็ดขาดกับ “ครูไม่ดี” หรือผู้ที่ไม่เหมาะสมที่จะเป็น Teacher ก็เป็นเรื่องที่ผู้มีอำนาจต้องเร่งรีบจัดการอย่างเด็ดขาด และอยากให้เด็กๆเข้าใจเพิ่มเติมว่า “ครูไม่ดี” แบบนั้นเป็นเพียงส่วนน้อยมากเมื่อเทียบกับ ครู จำนวน 700,000 คน

3. ลุงเป็นคนหนึ่งที่ได้รับความรู้ ได้รับความรัก ได้รับความใส่ใจจากคุณครู ได้รับไม้เรียวที่หวดลงที่ก้นของลุงจนทำให้ลุงหวาดเกรงไม่กล้ากระทำผิด ไม่กล้าละเลยต่อสิ่งที่ถูกต้อง ไม่กล้าขาดความรับผิดชอบ แต่ลุงก็ไม่เคยโกรธคุณครูเหล่านั้น เพราะพระคุณของครูจึงทำให้ลุงมีโอกาสดีๆในทุกวันนี้ แต่ลุงก็ไม่ได้หมายความว่าจะเรียกร้องให้ระบบการลงโทษด้วยการเฆี่ยนตีกลับมาอีกนะครับ อย่างไรก็ตามลุงเข้าใจนะครับว่าโลกในอนาคตคืออนาคตของเด็กๆ ดังนั้นต้องให้เด็กๆมีส่วนร่วมคิดด้วย ข้อเสนอแนะของเด็กๆ นั้น ลุง รับฟังทุกประเด็นขอเพียง เป็นข้อเสนอแนะที่สุภาพและมีเหตุผล เท่านั้น นะครับ

ปรารถนาดีต่ออนาคตของชาติเสมอ

ลุงรัชชัยย์ ศรสุวรรณ

นายกสมาคมผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งประเทศไทย

21 สิงหาคม 2563